

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Διατρίβων ὁ στίχος λεπτά 25
Εἰδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπὴν

Ὁ Συντάκτης

ΚΩΝΣ Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΑΡΜΟΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχ. Ν 14.
Πληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν

Ἐπὶ τῶν φυλακῶν.

Ἐκάστη εἰς τὰς φυλακὰς ἐπίσκεψις ἐγείρει εἰς τὴν διάνοιαν τοῦ ἐπισκέπτου, τὸ λεγόμενον «ζήτημα τῶν φυλακῶν» καὶ φέρει τὴν ἀνάμνησιν ὅτι ἡ λύσις αὐτοῦ ἀκόμη ἀναβάλλεται ἐπὶ ἀνοηλογίᾳ ζῆμια τοῦ Κράτους καὶ τῆς κοινωνίας. Μετ' ἀληθοῦς χαρᾶς εἶδε πᾶς φιλόφρων τὴν ἐπ' ἐσχάτων ἐκδηλωθεῖσαν ἐν τῇ Πρωτεύουσῃ τοῦ Βασιλείου καὶ ἐν τισὶν ἐπαρχίαις αὐτοῦ μέριμναν περὶ τῆς βελτιώσεως τῶν ἡμετέρων φυλακῶν καὶ δλοφύως κῆρυξθη ὑπὲρ τῆς ἐπιτυχίας ἐργου ὅπερ οὐσιώδη θά ἦσκη ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῆς ἐνόμου τάξεως καὶ θ' ἀπῆλθεν ἀπὸ τοῦ μετώπου τῆς πατρίδος ἡμῶν δεινὸν σίγμα, ὅπερ ἐγκολάπτει αὐτῷ ἡ κατάσταση τῶν λεγομένων φυλακῶν δυστυχῶς ὅμως ἡ μέριμνα ἐκείνη ἔμεινε μόνον τοιαύτη καὶ ἐξ αὐτῆς μικρὰ προέκυψαν τ' ἀποτελέσματα.

Ἐν πολλοῖς βεβαίως ἄλλοις ὑστεροὶ ἢ πατρις ἡμῶν τῶν ἄλλων πεπολιτισμένων ἐθνῶν, ἀλλ' ἐν τῷ ζητήματι τούτῳ τῶν φυλακῶν, καταδεικνύεται οὐ μόνον ὑστεροῦσα, ἀλλὰ καὶ ἀτιμαζομένη, οὐδεμίαν δὲ δύναται νὰ προβάλλῃ δικαιολογίαν τῆς ἀτιμίας τῆς ταύτης, διότι ἂν δὲν ἦτο αὐτῇ δυνατόν νὰ ἰδρῦσθαι σύστημα φυλακῶν κατὰ τὰ ἐντελέστερα πρότυπα, πάντως ἐδύνατο νὰ ἐπιδείξῃ φυλακὰς ἀνθρωπινωτέρας, ἀποκτεινούσας ὀλιγώτερον τὴν διάνοιαν καὶ τὸ σῶμα τῶν ἐν αὐταῖς καθιργμένων, ὀλιγώτερον δὲ διαφθειρούσας τὴν ψυχὴν τῶν καὶ τελεσθερότερον ἐπιτυγχανούσας τὸν σκοπὸν τῆς ποινῆς. Ἐὰν ἤθελε τις νὰ εἴπῃ περὶ τοῦ βαθμοῦ τοῦ ἐν Ἑλλάδι πολιτισμοῦ ἐκ τῶν ἡμετέρων φυλακῶν, καὶ τοῦ ἐν αὐταῖς ἐφαρμοζομένου συστήματος, βεβαίως ἤθελε τάξει αὐτὴν εἰς τὴν κατωτάτην βαθμίδα καὶ ἤθελεν ἐρωτήσει διαπορῶν, τί ἐπιδιώκει παρ' ἡμῖν ἡ ποινικὴ δικαιοσύνη καὶ ποία προσγίνεται ἐκ ταύτης ὠφέλεια τῇ κοινωνίᾳ.

Δὲν ἀπόκειται εἰς ἡμᾶς νὰ ἐκτραγωδήσωμεν τὸσον ὀψίμως τὸ ἐν Ἑλλάδι σωφρονιστικὸν σύστημα τούτου ἐγένετο μέχρι τοῦδε τοσάκις καὶ ἐν πληρότητι, ὥστε οὐδὲν ἔχει τις νὰ εἴπῃ περὶ τούτου νέον πρὸς κατάκρισιν καὶ καταδίκην του. Οὐδὲ ὑπάρχει τις ἐν Ἑλλάδι μὴ αἰσχυρόμενος ἐπὶ τῇ καταστάσει τῶν φυλακῶν, καὶ μὴ εὐχόμενος περὶ τῆς ταχείας βελτιώσεως τῶν ἢ καρδία δὲ παντὸς φιλοφρόνου, αἰμάσσει ἐπὶ τῇ θέᾳ τῶν καταγωγίων ἐκείνων, ἐν οἷς ἡ Ἑλληνικὴ δικαιοσύνη ῥίπτει τοὺς δεομένους ψυχικῆς ἰατρείας, πρὸς τὴν ἑαυτῶν βελτίωσιν καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῆς κοινωνίας. Διὰ τῶν φυλακῶν τούτων, ἡ πολιτεία οὐ μόνον δεικνύεται σκληρὰ καὶ ἄπονος πρὸς τοὺς παραδάντας τὸν θετικὸν αὐτῆς νόμον, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἐαυτὴν, συντηροῦσα ἀδρᾶ δαπάνη τὰ φυτῶρια ἐκεῖνα τῆς κακουργίας καὶ ἐξαχρειώσεως, δι' ὧν τὸ μόλυσμα μεταδίδεται εἰς τὰ ἦθη τοῦ τόπου.

Ὁ πολλαπλασιασμοὸς παρ' ἡμῖν τῶν ἐγκλημάτων, καὶ αἱ συχναὶ ὑποτροπαὶ τὴν ἀρχὴν τῶν ἔχουσιν ἐν τοῖς τοῦ Κράτους δεσμοτηρίαις ἀντὶ ἐν αὐτοῖς νὰ κόπτονται αἱ ρίζαι τοῦ κακοῦ καὶ νὰ

ἐξαγνίζονται αἱ διὰ τοῦ ἐγκλήματος σπληνωθεῖσαι ψυχαί. Αἱ φυλακαὶ ἡμῶν τιμωροῦσι μὲν ἀπανθρώπως τὸ σῶμα, τὴν νοσοῦσαν δὲ ψυχὴν τοῦ καταδίκου καθιστῶσι τελείως ἀθεράπευτον, κρατούνουσι δ' αὐτὴν πλειότερον εἰς τὰς πονηρὰς ἢ αἰμοχαρεῖς τάσεις. Οἱ εἰς αὐτὰς κρατούμενοι, ὡς ἔγραφε πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἐπιφανὴς Γάλλος συγγραφεὺς, «ὡς ἀμοιβὴν τοῦ ἑαυτῶν ἐγκλήματος λαμβάνουσι τὴν ἀργίαν, ἣς ἔσκεν οἱ πλείστοι ἐξ ἡμετέρων εἰς τὸ ἀδίκημα, διάγουσι δὲ τὰς μακρὰς τῆς καθιέρσεως αὐτῶν ἡμέρας διηγούμενοι ἀλλήλοις τὰς ἑαυτῶν τύχας καὶ ἔργα, τὰς ἐπιτυχίας ἢ ἀποτυχίας καὶ τὰ τούτων αἰτία τοῦ ἐν κακουργίαις βίου αὐτῶν, καὶ διδάσκουσι οὕτω διδάγματα τελειοποιούντα μὲν τοὺς προκεχωρηκότας, ἐνισχύοντα δὲ τοὺς ἀμφοτεροὺς καὶ ἐξαλείφοντα πᾶν ἐν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν ἑναπομείναν λείψανον φόβου, μεταμελείας ἢ αἰδοῦς.» Ἐὰν εἰς τὸ σύστημα τούτου προστεθῇ ἡ ἀπουσία πάσης διδασκαλίας ἐπιμοδουτικῆς, πάσης ἀμοιβῆς τῆς καλῆς διαγωγῆς καὶ τῆς μεταμελείας, ἡ σκληρότης καὶ αἱ ἀδίκαιαι δεσμοφυλακῶν ἀγροίκων, ἀμαθῶν, ἀπανθρώπων, ἐκμαλλεπτῶν τῆς δυστυχίας, ἡ ρυπαρότης τῆς διαίτης ἐν γένει καὶ ἡ τελεία ἐγκατάλειψις, δύναται τις νὰ εἰκόσῃ ποῖον σκοπὸν ἐξυπηρετοῦσι παρ' ἡμῖν αἱ λεγόμεναι φυλακαί, καὶ ποῖον σκληρὸν μαρτύριον ὑφίστανται οἱ ἀτυχήσαντες νὰ εἰσελθῶσιν εἰς αὐτάς. Δὲν δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι Κράτος ἀνεχόμενον τοιοῦτον σύστημα φυλακῶν, ἐξελπόμενον τὸν οὐσιωδέστερον λόγον τῆς υπάρξεώς του. Τοῦτο εὐτυχῶς ἐγένετο ἐπισημασθὲν εἰς τὴν ἐθνικὴν συνείδησιν, πρὸ καιροῦ δὲ σπουδαῖοι ἄνδρες εἴτε ἐν συλλόγοις, εἴτε ἐν ἑταιρίαις, ἐγκύπτουσι μετ' ἐπαινετοῦ ζήλου εἰς τὴν λύσιν τοῦ μεγάλου τούτου ζητήματος, καὶ μελετῶσιν διὰ ποίων μέσων καὶ τρόπων δύναται ἢ μὲν τύχη τῶν καταδίκων νὰ βελτιωθῇ, ἢ δὲ νοσοῦσα ψυχὴ τῶν ἀναγεννηθῆ διὰ τοῦ καθαρμοῦ τῆς εἰς τὴν ἀρετὴν οὐδὲν ἦττον καὶ ἡ Κυβέρνησις τῆς χώρας ἐν τῷ ἑαυτῆς προγράμματι, ἀνέγραψε καὶ τὴν βελτίωσιν τῶν φυλακῶν, προσέθη δὲ εἰς προκαταρκτικὰ τινα πρὸς τούτο διαβήματα καὶ ἐνθαρρύνει τὰς ἰδιωτικὰς ἐνεργείας τὰς ἀφορώσας εἰς τὸ αὐτὸ τέλος.

Ὡς ἦτο ἐπόμενον, ἅμα τὸ ζήτημα τούτου τῶν φυλακῶν ἐτέθη ἐπὶ τῆς Τραπεζικῆς διάφοροι προέκυψαν γινῶμαι περὶ τοῦ συστήματος, ὅπερ δὲν νὰ παραδεχθῶμεν διὰ τὰς ἡμετέρας φυλακὰς, ἔκαστος δὲ δυνάμενος νὰ συμβουλεύσῃ τὰ κάλλιστα φιλοτιμεῖται ν' ἀνακοινώσῃ τὰς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἰδέας του καὶ νὰ προτείνῃ τὴν κατ' αὐτὸν ὀρθωτέραν τοῦ ζητήματος λύσιν. Καὶ κατ' ἀρχὰς μὲν οἱ ἀναλαβόντες τὴν διεξαγωγὴν τοῦ φιλοφρόνου ἔργου, συναρπασθέντες ὑπὸ εὐγενοῦς ἐνθουσιασμοῦ τοῦ νὰ συντελέσωσι τί πληρῆς, ἐνόμισαν ὅτι ἐδύναντο νὰ λύσωσι τὸ ζήτημα ἐν πληρότητι καὶ νὰ δωρήσωσι τῇ Ἑλλάδι σύστημα ποινικῶν φυλακῶν καθ' ὅλου καὶ κατὰ τὰ ἐντελέστερα πρότυπα κατόπιν ὅμως ἠναγκάσθησαν, ἐκ τῆς σκληρᾶς ἀνάγκης τῆς ἀπορίας χρηματικῶν μέσων, νὰ περιορίσωσι τὴν φιλοφροσύνην αὐ-

τῶν καὶ τὴν μέριμναν εἰς ὠρισμέναις τάξεσι ἐγκαθεργεμένων καὶ νὰ μεριμνήσωσιν ἐπὶ τοῦ παρόντος τοῦλάχιστον περὶ τῆς βελτιώσεως τῆς τύχης τῶν ὑποδίκων καὶ τοῦ ὄργανισμοῦ τῶν ἐξεταστικῶν λεγομένων φυλακῶν.

Ἐὰν τὸ ἔργον τῆς ἰδρύσεως φυλακῶν κατὰ τὰ ἐντελέστερα συστήματα ὑπερβαίνει ἐπὶ τοῦ παρόντος τοὺς χρηματικούς πόρους τοῦ Κράτους καὶ δέον νὰ ἐπιληφθῶσιν αὐτοῦ κατὰ μέρος, ἀναμφισβότως δέον ν' ἀρξώμεθα ἐκ τῶν ἐξεταστικῶν φυλακῶν, διότι ἡ ἀνάγκη τῆς μεταρρυθμίσεως τούτων ἐπιβάλλεται πρωτίτως ἐκ τῆς φύσεως καὶ τοῦ σκοποῦ τῆς ὑποδικίας.

Παρ' ἡμῖν καθιέργουνται ἀναμῆξ καὶ οἱ ὑπόδικοι μετὰ καταδίκων εἰς τὰς αὐτὰς ἀπαισίας τρέφλας, εἰς κοινὴν ὑποβαλλόμενοι ἀθλίαν διαίτην καὶ περὶ τούτων μὲν δύναται ἡ πολιτεία ν' ἀδιαφορῇ, παραβλέπουσα τὰς ἀρχὰς τῆς φιλοφροσύνης καὶ τὰ ἴδια αὐτῆς συμφέροντα περὶ ἐκείνων ὅμως, ὑπὲρ ὧν ὑπάρχει ἀκόμη ἡ πρόληψις τῆς ἀθωότητος, καὶ δὲν ὑπάρχει ἡ βεβαίωσις τῆς κακότητος τῶν, ἡ πολιτεία δὲν πρέπει νὰ δεικνύται σκληρὰ καὶ ἀδικος, διότι οὕτω πρώτη αὐτῆ παραβιάζει τὰς ἀρχὰς τοῦ δικαίου ἃ θέλει ν' ἀνιδρῶσθαι ἐν τῇ κοινωνίᾳ διὰ τῶν ποινικῶν συστημάτων. Ἐν Ἑλλάδι ἐντούτοις μέχρι τοῦδε, οἱ ὑπόδικοι συνταλαιπωροῦνται τοῖς καταδίκαις, ὑφιστάμενοι φοβερὰν ποινὴν, πρὶν ἢ αὐτῆ καταγνωσθῇ αὐτοῖς, ἢ καὶ ἀδίκως, ἀποδεικνυομένης κατόπιν τῆς ἀθωότητος τῶν.

Παρ' ἡμῖν δυστυχῶς ἡ ὑποδικία παρατείνεται μακρότερον τοῦ δέοντος, ἀπὸ ἑξ μηνῶν μέχρι δύο ἐτῶν, οὐδὲ σπάνια εἰσὶν ὑποδικαὶ παραταθεῖσαι μέχρι τοῦ τετάρτου ἐτους, καὶ οὕτω τὸ μαρτύριον ἀποβαίνει φοβερώτερον ἄλλ' ὁ ὑπόδικος ὑποτίθεται ἀθῶος εἰσέτι καὶ ἀνεπιλήπτων ἐνώπιον τοῦ νόμου ἠθῶν καὶ πολλάκις ὄντως ἀποδεικνύεται τοιοῦτος. Ἡ πολιτεία στεροῖ αὐτὸν τῆς προσωπικῆς ἐλευθερίας, ἵνα προλάβῃ τὴν ἀποδρασίαν ἢ τὴν ἐξάλειψιν τῶν ἀποδείξεων τῆς ἐνοχῆς του ἔχει λοιπὸν ὁ ὑπόδικος τὸ δικαίωμα νὰ ζητήσῃ τὸν περιορισμὸν τοῦ τούτου ἀνώδυνον καὶ ἀνεπαίσχυντον, φυλακὴν ἀνθρωπίνην, ἵνα μὴ ὑποβληθῇ εἰς τὴν τιμωρίαν τοῦ θεάματος ἐκατὸν κακούργων ρυπαρῶν, κακοῦθων, ἀσχημονούντων, χωρὶς νὰ ἦναι ἠναγκασμένος εἰς τὴν ἀθλίαν τῆς συναναστροφῆς, τῆς ὀμιλίας καὶ τῆς κοινῆς μετ' αὐτῶν διαίτης, χωρὶς νὰ υποβάλληται εἰς τὸν κίνδυνον τῆς διαφθορᾶς τῶν χρηστῶν ἔξων καὶ ἠθῶν αὐτοῦ, ὅπως γίνεται παρ' ἡμῖν μέχρι τοῦ νῦν.

Δὲν εἶναι λοιπὸν χρεῖα πολλῶν λόγων ἵνα καταδειχθῇ ὅτι ἐν Ἑλλάδι οἱ ἐπιλαμβανόμενοι τῆς βελτιώσεως τῶν φυλακῶν δέον ν' ἀρξάνται ἐκ τῶν ἐξεταστικῶν. Ἡ τύχη τοῦ ὑποδίκου συνταλαιωμένη ἐν πᾶσι πρὸς τὴν τοῦ καταδίκου, ὅπως ὅπως μάλιστα διενεργεῖται ἡ καθιέρξις παρ' ἡμῖν, ἣτις ἐστὶν ἀληθὲς μαρτύριον, εἶναι καθ' ἑαυτὸ ἐγκλημα ὅπερ διαπραττόμενον ὑπὸ τῆς πολιτείας προσλαμβάνει ἀπαίσιον καὶ εἰδεχθέστερον χαρακτηρῆ.

Οὐδὲν ἦττον καὶ ἑτέρα τάξις ἐγκαθεργεμένων, ἢ τῶν ἐπανορθωτικῆς ποινῆς ἐκτιόντων, δεῖται

της ταχείας αντιλήψεως και μερίμνης της πολιτείας και των φιλανθρώπων ιδιωτών, διότι οί αυτοί συντρέχουσι λόγοι όπως και ούτοι μη βασανίζονται πέραν του μέτρου της κακότητος των και μη φέρωσιν, έξερχόμενοι των φυλακών μετά βραχυρόνιον φυλάκισιν, τὰ σπέρματα των φυλακικών είτε των ήθικών νόσων άτινα ποτίζονται εν αύταις.

Παρ' ήμιν δυστυχώς και οί καταδικαζόμενοι υπό των πλημμελειοδικείων εις μνηών τινών ή και έβδομάδων και ήμερών άκόμη φυλάκισιν, την ποιήν αυτών εκτίουσιν εις οικοδομήματα κάθυγρα, ρυπαρά και άνήλια, εν άπαισιω συναγελασμή, υπό θρους ύγεινης άθροποκτόνου και υπό δλίαιαν όμοίαν της των δεσμοτηρίων. Εν ταις φυλακαίς δε ταύταις φυλακίζονται ως επί το πλείστον και οί διά χρέη κρατούμενοι όρειλείται, έστι δ' έτε και ευνοούμενοι τινές κατάδικοι επί κακουργήματι. Πλιν ή ή πολιτεία μερίμνησιν περι της βελτιώσεως των φυλακών διά τους κακούργους, τους παραβιάσαντας τους θεμελιώδεις αυτης νόμους και γενομένους αξίους αυστηράς τιμωρίας, περι των έσως δύναται να είπη ότι άδιαφορεί, καθήκον έχει να μερίμνησιν και καταστήσιν άνέκτην και πάντι άκίνδυνον την φυλάκισιν εκείνων, ούτινες χωρίς να δεικνύσιν κακότητα έπίφοδον, παραβιάσαντες δευτερεύοντας νόμους ή και άστυνομικάς μόνον διαστάσεις, εγένοντο άξιολογής τιμωρίας και ποινής. Εν τούτοις και ούτοι φυλακίζονται παρ' ήμιν υπό άίσχιστους θρους, δύναται τις μάλιστα να είπη καθ' όλα προσομοίους των δεσμοτηρίων τα αυτά σχεδόν οικοδομήματα, ή αυτη ρυπαρότης, ή αυτη πνιγηρά άτμοσφαιρα, ή αυτος συναγελασμός, ή αυτη στενοχωρία, οί ίδιοι έπιστάται, ή αυτη αυστηρότης και πάσαι άλλαι ιδιότητες των κευθμώνων εκείνων ούτινες καλούνται εν Βλαδάδι φυλακαί. Άλλ' είναι κεν νοητόν ό καταδικασθείς εις ποινήν έπανορθωτικήν δεκαεσσάρων ήμερών, ή και ενός μηνός, διά μίαν ύβριν, δι' εν ράπισμα, να ρίπτηται εις φυλακήν άθροποκτόνου, να ταλαιπωρείται ως ό έσχατος κακούργος, να άναπνή άτμοσφαιραν όλεθρίαν και να έξέρχηται με πνευμονίαν ή ρευματισμούς; και εντούτοις μίαν μόνην νύκτα εν διεύθη τις όστις έτυχε να έχη όργανισμόν άδύνατον, ή να διατελή υπό άνάρρωσιν, εις τας παρ' ήμιν έπανορθωτικάς φυλακάς, και δύναται να άποκτήσιν όλα ταύτα τα ώραια πράγματα ή και να εκλείψη τέλεον διά την οικογένειαν αυτου. Τις εύταται, και χωρίς να έχη τάσεις ποινής ή αίμοχαρείς, να έγυνησιν περι εαυτου ότι δεν είναι δυνατόν να εισέλθη εις τας φυλακάς ταύτας, άφου ζών εν κοινωνία ή τις παρέχει τόσας άφορμάς δύναται από στιγμής εις στιγμήν να ύποπέσιν εις έλαφρόν τι πλημμέλημα ή και άλλή άμέλειαν συνεπαγομένην τιμωρίαν. Πολλάκις δε και χωρίς να γίνη τις ένοχος πράξεως τινός αξιοποιούσιν δύναται να συρθώ εις τας φυλακάς ταύτας ή ένεκα της έπιπολαίοτητος μεθ' ής διεξάγονται αι ποινικάί δίκαι του δευτέρου βαθμού παρ' ήμιν, ή ένεκα της μεμαλακυσμένης κρίσεως τακτικών τινών δικαστών, ή της έμπαθείας αυτών.

Αί φυλακαί αυται διά τους λόγους τούτους δεν έπρεπε να διατελώσιν εις οίαν εύρίσκονται κατάστασιν ή τις έστι μέγα στίγμα εις την Βλλ. διοίκησιν, διότι διά την άθροποκτόνισιν αυτών διαρρυσμίσιν δεν άπαιτείτο σωφρονιστικόν σύστημα οίον δήποτε, ούδδ άπαρνήν ύπερβαίνουσα τας δυνάμεις του δημοσίου. Ο,τι άπαιτείται ύπερ αυτών είναι ευσυνειδητοτέρα έκλογή οικήματος, ευρυχωρία πλείοτερα, άερισμός πλερύτερος, ύγεινολογοί ό λιγώτερον άθροποκτόνοι και τέλος διεύθυνσις των φυλακών τούτων όλιγώτερον άγροίκος και σκληρά.

Ίνα δε μη είπη τις ότι μεγαλοποιούμεν τας άθλιότητας των παρ' ήμιν έπανορθωτικών φυλακών και ταλανίζομεν άδίκως το διέπον αυτας σωφρονιστικόν σύστημα, έπικαλούμεθα την μαρτυρίαν των φυλακών τούτων της πόλεως μας, ως δύνα-

ται τις εύκόλως να ίδη και εκτιμήσιν. Άκριβής αυτών περιγραφή είναι άνωτέρα κοινού καλάμου, ούδδ τολμώμεν να έπιχειρήσωμεν την έξεικόνισιν αυτών, ή τις ήθελεν έμπούησει φρίκην και εις αυτους τους άπαθεστέρους. Άρκεί να είπωμεν ότι εις τρία δωμάτια στενά και κάθυγρα, φωτιζόμενα και άερισόμενα δι' ενός παραθύρου, έκτάσεως δε 35 τετραγωνικών μέτρον έκαστον συναγελάζονται την ήμέραν και κατακλίνονται την νύκτα περι τα έκαστον άτομα, τα πλείστα άμφιβόλου καθαριότητος. Ο έπισκεπτόμενος την φυλακήν ταύτην παρ' την εισοδον άναγκάζεται να άποφράξη την άναπνοήν ένεκα της όζης του άποπνέοντος άέρος. Εκεί πληρούνται άπασαι αι χρείαι του καθαρισμού και της άποπατήσεως, ή δ' άτμοσφαιρα δηλητηριάζεται εκ ποικίλων νοσηρών έστιών. Οί άσθενούντες καταλείνται εκεί σχεδόν άβοήθητοι, ό καθαρισμός διενεργείται άτελέστατος, έλλείπουσι τα χρεωδέστερα έπιπλα, άπαγορεύεται ή εισαγωγή παντός άντικειμένου δυνάμενον να άνακουρίσιν τον άναπνόν οίον των κρατούμενων δεν δίδεται εν σάρωθρον, ούδδ εν δοχείον ύδατος, δίδονται όμως αυτοίς άφθόνως ύβρεις και προπηλακισμοί, ένίοτε δε και ράβδιμοί συμπαθέστατοι. Τοίς γίνεται όμως πολλάκις ή τιμή της έπισκέψεως του κ. Νομάρχου, του κ. Εισαγγελέως, αλλά και αι έπισκέψεις αυται θα ήταν βεβαίως το κωμικώτερον των πραγμάτων, εν δεν εγένοντο επί τόπου τόσων θλίβερωδ' όλα αυται αι έπισκέψεις δεν έχουσι πάντοτε ως άποτελέσματα την προμήθεια ενός σαρώθρου ή ενός βαρελιού διά την μεταφοράν του ύδατος. Την νύκτα το παράθυρον της φυλακής μένει άνοιχτόν και άναπεπταμένον παντί άνέμω και καιρῳ, διά την έλλειψιν παραθυροφύλλων και ύλοπινακίων, με' όλον δ' έκείνο το χειμέριον νυκτερινόν ψύχος και τους παγετώδεις άνέμους του παρβλθόντος χειμῶνος, οί δυστυχεις φυλακισμένοι κατακλίνοντο υπό το φονικόν έκείνο παράθυρον, δι' ου εισήρχετο ή πλευρίτις και ό θάνατος. Η πολιτεία έφρόντισε περι των σιδηρών κίγκλιδων των παραθύρων χάριν της ασφαλείας, ή ύγεια δε και ή ζωή των κρατούμενων είναι τι άλλότριον της προνοίας της. Και αι φυλακαί αυται δεν είναι ειρκαται ή δεσμοτηρία, δεν περικλείουσι κακούργους, φονείς ή πλαστογράφους, αλλά πολίτας ως επί το πλείστον άγαθούς και πτωχούς, γενομένους ενόχους πράξεων μη έχουσών τον χαρακτήρα εγκλήματος, και ούτινες θα έξέλθωσιν εις την κοινωνίαν μετά μικρόν, ούδδεν φέροντες στίγμα επί του μετώπου, ή άλλους άτυχήσαντας εις τας έπιχειρήσεις των και άδυνατούντας να εκπληρώσωσι τας προς τους δανειστάς αυτών χρηματικάς ύποχρεώσεις των.

Τό συμπέρασμα όλων τούτων, εν μόνον έστιν, ότι το Κράτος άνεχόμενον τοιούτον σύστημα, ούχι εις τας δεσμοτηρία, αλλά εις τας έξεταστικάς και έπανορθωτικάς φυλακάς, δεν έχει λόγον ύπάρξεως είναι έσβαρον και έξηχρηωμένον. Παρομοία κατάσταση εις τας φυλακαίς ήμων, δεν δύναται να παραταθώ, χωρίς να καταβιάσιν την πατρίδα ήμων εις ταπεινήν θέσιν, μεταξύ άλλων έθνών νεωτέρων και όλιγωτέρως έχόντων αξιώσεις, πάσα δ' ενεργεία προς βελτίωσιν αυτης, έστιν ού μόνον φιλάνθρωπος, αλλά και πατριωτική έργασία ή τις τυγχάνει της γενικής έπιδοκιμασίας.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ ΣΤΑΦΙΔΟΣ.

Πρωτοφανές γεγονός παρουσιάζει εις τας σταθδικά χρονικά ή έφετεινή στατιστική του προτόντος ήμων.

Άνεκαθεν, άφ' ουτου ήρξατο ή καλλιέργεια και ή παραγωγή αυτου παρ' ήμιν, ή Άγγλία ύπήρξε πάντοτε ό κυριώτερος καταναλωτής του καρπου τούτου, όστις επί πολλά έτη ούδεμίαν, ή έλαχίστην άλλωχού εύρικε διεξοδον.

Η Άγγλία είχε μέχρι τινός το μονοπώλιον της καταναλώσεως σχεδόν, καταβροχθίζουσα όλην περίπου την παραγωγήν μας, εκτός έλαχίστων ποσοτήτων, αυτινες διενέμοντο εις άλλας χώρας, ποσοτήτων, των όποιων το σύνολον δεν άπέρτιζεν ούδδ το δέκατον της άγγλικής καταναλώσεως.

Άλλά και μέχρι τούδε ή Άγγλία είχε διατηρήσει άδιαπύτως την ύπεροχήν εν τη εισαγωγή, και ύπεροχήν πάντοτε σηματικήν άπέναντι των εν άλλαις χώραις εισαγομένων τέως ποσοτήτων, και διά τούτο δικαίως έθεωρείτο τέως ως διεπούσα την τύχην της σταφίδος και κανονίζουσα τα κατ' αυτην ή άγγλική άγορά.

Εν τούτοις τις ήθελε πιστεύσει προ 10 ετίας ότι ή Γαλλία, ή τις ούδδ κεν έσημειούτο πρότερον μεταξύ των έλαχίστων της σταφίδος μας καταναλωτών, ή Γαλλία εντός δεκαετίας, ύπερέβη την Άγγλίαν κατά την εισαγωγήν και χρῆσιν του προϊόντος τούτου.

Η Γαλλία κατά το τρέχον έτος άριθμεί εισαγωγήν 59,300 τόννων, και έτέρων 2,500 τόννων υπό φόρτωσιν, εν όλω 61,800 τόνν. της έφετεινης έσοδείας μας, ενθ ή Άγγλία μόνον 51,000 τόνν. έχει λάθει μέχρι τούδε, ύστερούσα ούτω κατά 11,000 τόννους περίπου της Γαλλικής εισαγωγής.

Κατά πάσαν δε πιθανότητα και το πλείστον της παρ' ήμιν έτι παρακαταθήκης εκ 5 έως 6000 τόνν, θέλει φορτωθώ διά την Γαλλίαν έπίσης. Ούτω δε δυνάμεθα ασφαλώς να είπωμεν ότι ή Γαλλία ύπερτερεί εν τη εισαγωγή την Άγγλίαν κατά 15,000 τόνν. ολοκλήρους!

Τό γεγονός τούτο είναι βαρυσήμαντον διά το μέλλον του προϊόντος μας, το όποιον δεν έξαρτάται πλέον εκ της στοματικής καταναλώσεως, άλλ' εκ της βιομηχανικής χρήσεως αυτου.

Ούτε πλήρης άτέλεια δασμών, ούτε οιαδήποτε εκ μέρους ήμων προσπάθεια, θα ήδύνατό ποτε να κατορθώσιν εντός δεκαετίας την εισαγωγήν 60 έως 65,000 τόννων έτησίως διά μόνην την στοματικήν καταναλώσιν εις χώραν, ή τις τέως ήγνόει παντελώς την χρῆσιν και το όνομα έτι της Κορινθιακής σταφίδος.

Η Γαλλία όχι μόνον μας ήνοιξε νέον στάδιον διεξοδου, αλλά μάς ύποδεικνύει πώς δυνάμεθα και πού όρειλομεν εν τῳ μέλλοντι να στηρίξωμεν την ασφαλή της παραγωγής μας διεξοδον.

Η έλάττωσις του δασμου και ή προσεχής έσως έντελής κατάργησις αυτου εν Άγγλία, θα παρακινήσωσι τους Άγγλους να μιμηθώσιν τους γείτονας αυτών και συνειθίσωσι εκτός της βρώσεως να μεταχειρίζονται την σταφίδα και προς πόσιν, ως οίνον ή ως οίνοπνευμα, πλεονέκτημα το όποιον οί πρακτικοί Άγγλοι άδύνατον είνε να μη κατανοήσιν ταχέως και εκμεταλλευθώσιν αυτό έπιτυχώς. Τότε αίρεται πάς φόβος διά το μέλλον του προϊόντος μας και ευτόμμως δυνάμεθα να αυξάνωμεν τας σταφιδοφυτείας και την παραγωγήν μας με την πεποίθησιν ότι ή διεξοδος αυτου εις οίανδήποτε ποσόν θα είνε έξησφαλισμένη.

Η τελευταία στατιστική της κινήσεως της σταφίδος παρουσιάζει τα εξής έξαγόμενα μέχρι του τέλους του μηνός τούτου.

Έξαγωγή.

1889-90	Γαλλία	1888
Τόννοι 59,300)		Τόννοι 32,900
2,500) υπό φόρτωσιν.		»
61,800)		
51,500	Άγγλία	59,700
13,200	Άμερική	12,700
11,950	Γερμανία	3,950
1,750	Τεργέστη	2,350
1,300	Καναδάς	1,700
900	Αύστρια	1,150
150	Ρωσία	550
112,450	τόννοι άντι	135,000
» των 61,800 τόννων της Γαλλίας		

41,000	φορτώθησαν διά Μασσαλίαν, και
20,800	» Ρουαν.
61,800	
»	Ενῶ πέρυσι κατά την αὐτὴν ἐποχὴν εἶχον ἐ
20,650 τ	ξαυθὴ διά Μασσαλίαν
12,220 »	και διά Ρουαν κλ.
Τὸ ὅλον	32,900 τ
X.	

Ἀξιότιμε κ. Συντάκτα.

Διὰ τὴν μὴ κάμψτε λόγον περὶ τῶν καταβλαλλομένων ἐνεργειῶν ἐνταῦθα και ἐν Ἀθήναις περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ τελωνιακοῦ καταστήματος ἀποφασισθέντων, σημαίνει ὅτι δὲν ἐλάβετε γινῶσιν αὐτῶν. Μάθετε λοιπὸν ὅτι οἱ ὀλίγοι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι θέλουσι ν' ἄρῳσι τὴν ἀσχημίαν τοῦ τελωνείου ἀπὸ τὰς ἰδιοκτησίας τῶν ἄλλων και νὰ τὴν θέσωσιν εἰς τὰς ἰδικὰς των, ἐνήργησαν ἀναφορὰς, ἔγραψαν εἰς βουλευτάς, διὰ νὰ δυνήθωσι νὰ ἐπιτύχωσι τὴν μεταφορὰν τοῦ τελωνείου εἰς τὸ ἄλλο ἀκρον τῆς πόλεως, ἔχουν δὲ τὴν φορὰν ταύτην σύμμαχον και ἐν μέλος τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς τὸ ὁποῖον, ὡς νὰ ἦτο ἰδικόν του τὸ λιμενικὸν ταμεῖον, ὑποσχεταὶ νὰ καταβάλῃ τοῦτο, τὴν δαπάνην ἧτις ἤθελεν ἀπαιτηθῆ διὰ νὰ χαλάσωμεν ὅτι μέχρι τοῦδε ἐγένετο.

Μάθετε ὁμως ὅτι και ἡμεῖς δὲν καθεύδομεν ἐκάμαρ ὅπου δεῖ τὰς ἀναγκαίας παραστάσεις και ἀπευθύνωμεν τῷ κ. Πρωθυπουργῷ τὴν ἐσωκλειστον ἀναφορὰν, ἧτις εἶναι σχεδὸν ἡ αὐτὴ με ἐκεῖνη ἦν και ἄλλοτε εἰς παρομοίαν περίστασιν ἀπευθύνωμεν, διὰ νὰ μὴ ὑποθέσῃ τὸ Ὑπουργεῖον ὅτι ὅλοι ἐνταῦθα σκεπτόμεθα ὡς οἱ περὶ τοῦ ἐναντιοῦ ἀναφερθέντες. Δημοσιεύσατε, παρακαλοῦμεν τὴν ἀναφορὰν ταύτην.

Πρὸς τὸν κ. Πρόεδρον τοῦ Ὑπουργ. Συμβουλίου και Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ἀθῆναις.

Ἐν Πάτρει 26 Ἀπριλίου 1890.
Κύριε Πρόεδρε.

Ἡ πόλις Πατρῶν και ἰδίᾳ ἡ ἐμπορικὴ αὐτῆς τάξις, χάριτας ὁμολογεῖ τῇ Ση Κυβερνήσει διὰ τὴν ἀποφασισθεῖσαν ἀνέγερσιν Τελωνιακοῦ καταστήματος ἐνταῦθα, ἀνταποκρινόμενου ἐν πληρότητι εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ ἐμπορίου, διὰ τὴν καλὴν αὐτοῦ τοποθέτησιν, τὰς εὐρείας διαστάσεις και τὴν ἄλλην αὐτοῦ διάταξιν, εὐχαρίστως δὲ βλέπομεν πάντες τὴν συντέλεσιν τοῦ ἔργου τούτου, ὅπερ προῦρισται νὰ προαγάγῃ σπουδαίως και διευκολῆ τὰς παρ' ἡμῖν ἐμπορικὰς ἐργασίας, χωροῦσαν αἰσίως εἰς πραγματοποιήσιν, διὰ τῆς ἐπιχωματώσεως τοῦ θαλασίου χώρου ἐφ' οὗ ἀνεγερθήσεται τὸ Τελωνιακὸν κατάστημα.

Δυστυχῶς μανθάνομεν ὅτι εἰς τὰ ἀποφασισθέντα ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως και τῆ ἐπνεύσει αὐτῆς τελοῦμενα, τινὲς παρ' ἡμῖν προβάλλουσι, δι' ἀναφορῶν και ἄλλων μέσων, ἀντιρρήσεις και ἐναντίας σκέψεις, αἵτινες ἀποβλέπουσι μόνον εἰς ἐξυπηρέτησιν ἀτομικῶν ἰδεῶν, ὑπὲρ ὧν νομίζουσιν ὅτι πρέπει νὰ ὑποκύψωσι τὰ γενικὰ συμφέροντα: ἀποκρούουσι τὴν ἐνέγερσιν τοῦ τελωνίου ἐν ᾧ τόπῳ κατέδειξαν ἀνεγδοιάστως πεφωτισμένην τελωνιακὴν ὑπηρεσίαν, διακεκριμένον μηχανικὸν και αἰ συνθῆκαι τῆς πόλεως, ἀπεδέξατο δὲ ἡ ἐμπορικὴ συνείδησις αὐτῆς: συνιστῶσιν τὴν ἐνέγερσιν αὐτοῦ ἐν τῇ μεσημερινῇ ἐσχάτῃ τῆς πόλεως, μακρὰν τοῦ ἐμπορίου κέντρου αὐτῆς και ἐν μέσῳ συνθηκῶν δυσμενεστάτων εἰς τὴν τελωνιακὴν ὑπηρεσίαν: δὲν διατάζουσι δὲ νὰ προτείνωσι νὰ δαπανῆσῃ τὸ λιμενικὸν ταμεῖον σημαντικὸν ποσὸν ἵνα δι' αὐτοῦ καταλύσωσι τὸ ἤδη συντεσθὲν μέρος τῆς ἐπιχωματώσεως και ἐπαναφέρωσι τὰ πράγματα εἰς τὴν προτέραν αὐτῶν κατάστασιν.

Εἰς τὴν πεφωτισμένην κρίσιν τῆς Ση Κυβερνήσεως ἀναπόκειται ἡ ἐκτίμησις τοῦ ἀσυμφόρου τῆς προτεινομένης μεταθέσεως τοῦ τελωνίου, ἀπὸ τοῦ κέντρου τῆς πόλεως, και τοῦ μέσου τῶν δύο λιμένων αὐτῆς εἰς ἀπωτέραν ἐσχάτην τῆς, ἀφοῦ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰ ἐπόμενα.

1) Ἀνεγειρόμενον τὸ Τελωνεῖον ἐν ᾧ τόπῳ ἀπεφασίσθη, παρὰ τῷ μῶλῳ «Ἁγίου Νικολάου», εὐρεῖται ἐν μέσῳ τῆς πόλεως, ἐξ ἴσου ἀπέχον ἐξ ὧν αὐτῆς τῶν σημείων και ἐξ ἴσου ὑπερῶν αὐτὰ, ἐνῶ ἀνεγειρόμενον ἐκεῖ ὅπου ὑποδεικνύουσιν αἱ ἐνιστάμενοι, τὸ ἥμισυ τῆς πόλεως ἀδικεῖται ἀνευ λόγου και μόνον ἵνα ἐξυπηρετιθῶσιν ἀτομικὰ συμφέροντα ἰδιοκτητῶν ἐπιθυμούντων νὰ προσδώσωσιν εἰς ἰδιοκτησίας των ἀξίαν ἣν δὲν ἔχουσιν διὰ τῆς γειτνιασεως τοῦ Τελωνείου.

2) Ἀνεγειρόμενον τὸ τελωνεῖον παρὰ τὸν Μῶλον «Ἁγίου Νικολάου» ἐξυπηρετεῖ ἀμφοτέρους τοὺς λιμένας ἡμῶν και δὴ τὸν εὐρύτερον και σπουδαιότερον, τὸν βραχέον: ἐνῶ μετατιθέμενον εἰς τὸ ἀντιθετὸν ἀκρον ἀφίνει ἐκτὸς τῆς ἀκτίνος αὐτοῦ και τῆς ἐπιβλέψεως τὴν σπουδαιότεραν λιμενικὴν κίνησιν, προσκείμενον μόνον τῷ λιμένι τῆς μικρᾶς νυκτιλλίας και τοῦ ἐσωτερικοῦ ἐμπορίου.

3) Ἡ ἐν τῇ παρὰ τῷ Μῶλῳ «Ἁγίου Νικολάου» ἀνέγερσις τοῦ τελωνείου, ἐν μέσῳ δηλονότι ὅλης τῆς ναυτιλιακῆς και ἐμπορικῆς κινήσεως, οὐ μόνον θέλει διευκολύνει τὴν ἐμπορικὴν κίνησιν και τὴν τελωνιακὴν ὑπηρεσίαν, ἀλλὰ και θὰ ἐξασφαλίσῃ ταύτην κατὰ τῶν λαθρεμπορίων: διότι ἡ ἐπιβλέψις ἐστὶ ἀσφαλῆς, ἐν ἀναπεπταμένῳ και περιβλεπτῷ χώρῳ, ἐνῶ ἡ ἀνέγερσις τελωνείου παρὰ συνοικίαν πυκνῶς κατοικουμένην, συνεχόμενον αὐτῇ διὰ στενωπῶν και ἄλλων διεξόδων, θὰ δυσχεραίνῃ πᾶσαν ἐργασίαν τελωνιακὴν και θὰ εὐνοῖ διαρκῶς τὰς κατὰ τοῦ Δημοσίου πονηρὰς τάσεις.

4) Ἡ μεταθεσις τοῦ τελωνίου ἐκ τοῦ κέντρου τῆς πόλεως εἰς τὸ ἀκρον αὐτῆς θὰ μεταβάλῃ τοὺς ὅρους τῆς πόλεως και τὴν διὰ μακροῦ χρόνου και πολλῆς ἐργασίας καθιερωθεῖσαν διάταξιν αὐτῆς, πρὸς ζημίαν κεκτημένων δικαιωμάτων και ἀνευ λόγου τινὸς δικαιολογούντος τὴν ἀνασιτάτωσιν τῆς ἰδιωτικῆς κτήσεως.

5) Τὴν παρὰ τὸν Μῶλον «Ἁγίου Νικολάου» ἀνδρῶσιν τοῦ τελωνείου συνέστησε θερμῶς πεφωτισμένην τελωνιακὴν ὑπηρεσίαν, δυναμένη νὰ κρίνῃ ὀρθότερον παντὸς ἄλλου περὶ τῶν ἀναγκῶν τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας και τῶν ἐμπορευομένων.

6) Ὑπὲρ αὐτῆς ἀπεφάνθησαν, τῇ ἐντολῇ τῆς Ση Κυβερνήσεως, διακεκριμένοι μηχανικοὶ μετ' ἐπιστάσεως μελετήσαντες ὅλας τὰς περιστάσεις και τὰς χρεῖας τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας και τῶν ἐμπορευομένων: και

7) Ὑπὲρ τῆς παρὰ τὸν Μῶλον «Ἁγίου Νικολάου» ἰδρύσεως τοῦ Τελωνείου ἀπεφάνθη ἡ ἐμπορικὴ συνείδησις τοῦ τόπου, διὰ τῶν γνησιωτέρων ἀντιπροσώπων τῆς, διότι κληθέντες πρὸ τινος τῇ ἐντολῇ τῆς Ση Κυβερνήσεως, εἰς τὸ Νομαρχιακὸν κατάστημα, πολυπληθεῖς οἱ τὰ πρῶτα φέροντες ἐν τῷ ἐμπορίῳ ἡμῶν και λαβόντες γινῶσιν τῶν σχεδιαγραμμάτων τοῦ ἀρχιμηχανικοῦ κ. Κελλενέκ και τῶν διασφίσεων τοῦ τελωνίου κ. Ρεδιάδου, ὁμοθυμῶς ἀπεδέχθησαν τὸ πρόσφορον και κατάλληλον τῆς θέσεως και μιᾶ φωνῇ νύχθησαν ὑπὲρ τῆς ταχείας συντελέσεως τοῦ ἔργου. Οἱ σήμερον ἐνιστάμενοι κατὰ τῆς τοποθετήσεως ταύτης τοῦ τελωνίου, φαίνεται, ὅτι οὐδὲν κοινὸν ἔχουσι πρὸς τὸ Ἐμπόριον, οὐδ' ἐνδιαφέρον αὐτοῦ: αἱ εὐκολίαι ἢ αἱ δυσχέρειαι αὐτοῦ.

Οἱ ἐνιστάμενοι σήμερον δι' ἀναφορῶν και ἄλλων μέσων εἰς τὴν παρὰ τὸν Μῶλον «Ἁγίου Νικολάου» ἀνέγερσιν τοῦ Τελωνείου, ὑπὲρ τῆς γνώμης των δὲν ἔχουσι νὰ προτάξωσιν ἢ τὸ ἴδιον συμφέρον μετρηφισμένον ἀδεξίως μετὰ τὰς στενάς ἀτομικὰς ἰδέας των.

Παρακαλοῦμεν ὅθεν αἱ ὑποφαινόμενοι τὴν Ση

Κυβερνήσιν, ὅπως ἐν τῇ δόξοφροσύνῃ αὐτῆς και ἐν τῷ ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας πόλεως ἐνδιαφέροντι αὐτῆς, μὴ ἀναστρέψῃ τὴν ἐκτελεσιν τῶν παρ' αὐτῆς ἀποφασισθέντων, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ νέου Τελωνείου, ἀλλὰ διατάξῃ αὐτὴν ὡς και ὅπου ἀπεφασίσθη ἀπ' ἀρχῆς, ἐν τῇ θεβαίῳ: ἵνα οὕτω πρᾶττουσα ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ ἐμπορίου και τὰς εὐχὰς τῆς ἡμετέρας πόλεως ὁλοκλήρου.

Εὐπειθέτατοι ἔμποροι και κάτσοι Πατρῶν.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Περὶ τὸν νὰ εἴπωμεν ἡμεῖς ποίαν ἀλγεινὴν ἐντύπωσιν ἐνεπίσθεν εἰς τὸ πνεῦμα τῶν ἐπαρχιωτῶν ἡ διαδραματισθεῖσα σκηνὴ εἰς τὴν Βουλὴν και κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς παρελθούσης Τρίτης, οὐδὲ νὰ στιγματίσωμεν τὰ γινόμενα ἐν τῷ περιβόλῳ ἐκεῖνῳ ἐξ οὗ ἄλλα ἔπρεπε νὰ παρέχονται παραδείγματα εἰς τὸ πλῆθος τῶν διοικουμένων. Ἡ ἐμπονηθεῖσα ἀλγεινὴ ἐκ τῶν ἐν τῇ Βουλῇ σκηνῶν ἐντύπωσις, μαρτυρεῖ ὅτι ὑρίσεται ἀκομὴ ποῖα τις πίστις πρὸς τὸ κοινοβουλευτικὸν σύστημα παρὰ τῷ Ἑλληνικῷ λαῷ: διότι ἐὰν ἡ συνείδησις τοῦ λαοῦ οὐδεμίαν ποιεῖται διάκρισιν τῶν σκηνῶν τῶν καπηλείων και τῶν Βουλευτικῶν, ἡ πρὸς τὸ διέπον ἡμᾶς σύστημα πίστις ἤθελεν εἶναι πολλὴ ἀμφίβολος, ἐξῶφθαλμα δὲ τὰ ἐκ τῆς δυσπιστίας ταύτης ἀποτελέσματα. Πρέπει ἐντούτοις οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους νὰ κατανοήσωσιν ὅτι, διὰ παρομοίαν σκηνῶν, ἡ πίστις ἐκεῖνη ὁσμῆραι διασαλεύεται πλείοτερον και ἐν ἐξακολουθήσει ὅσα καταντήσῃ τὸ κοινὸν οὐδεμίαν νὰ ποιεῖται πλέον διάκρισιν μεταξύ καπηλείου και Βουλῆς. Ἄν συμφέρῃ τοῦτο εἰς τοὺς κ. κ. Βουλευτάς ὡς ἐξακολουθήσωσι νὰ παρέχωσι συνεχῶς εἰς τὸ Ἑλληνικὸν κοινὸν παρόμοια θεάματα.

— Ἡ ἐνεστῶσα Βουλὴ και διὰ τῶν σκηνῶν τῆς παρελθούσης τρίτης, ἔδειξεν ὅτι ἐν αὐτῇ φέρει ὅλους τοὺς δικαιολογητικούς τῆς διαλύσεως τῆς λόγους και ὅτι οὐδένα ἔχει πλέον λόγον ὑπάρξεως. Ἡ Βουλὴ αὐτὴ δὲν πρέπει νὰ διαλυθῇ μόνον ὡς μὴ συντελοῦσα εἰς τὴν κίνησιν τῆς πολιτικῆς μηχανῆς, ἀλλὰ και ὡς πομπέουσα και δυσφημοῦσα τὸ κοινοβουλευτικὸν σύστημα. Νὰ δίδῃ εἰς τὸ ἔθνος νόμους Βουλὴ συζητοῦσα διὰ τῶν χωριοτέρων ὑβρεων, ψηφίζουσα διὰ τῆς βραύδου και ἀποτεινομένη εἰς τὸν λαὸν μετὰ πρόσωπον καθημαγμένον, εἶναι τῇ ἀληθείᾳ εἰδεχθὲς ἴδρυμα, ἀξίον νὰ ἐξαφανισθῇ και ἐκ τῆς μνήμης τῶν ἀνθρώπων.

— Οὐχ' ἦτο ἀλγεινὴ ἐντύπωσιν ἐνεπίσθεν ἐνταῦθα και τὸ Ἐκκλησιαστικὸν σκάνδαλον ὅπερ φέρεται ἀνά στόμα πάντων, ἀφ' ἧς ἐγένοντο γνωσταὶ αἱ περιστάσεις αἵτινες τὸ παρήγαγον. Ἐὰν ἀληθεύουσιν ὅσα καταμαρτυροῦσι τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ζακύνθου κυρ. Λάτα, πρέπει ν' ἀπελπισθῶμεν ἐκ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἡμῶν πραγμάτων: ἐὰν τούναντιον ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἐσυκοφαντήθῃ ἐπὶ τοῦ προκειμένου πρέπει ν' ἀπελπισθῶμεν περὶ τοῦ ἡμερησίου τύπου και νὰ εὐχρηθῶμεν νὰ τεθῇ χαλινός εἰς τὰς ἀλόγους παραφορὰς του, ἔστω και μετὰ τῶν συνταγματικῶν λεγομένων ἐλευθεριῶν, αἵτινες παρ' ἡμῖν κατήντησαν αἱ προαγωγοὶ τῆς δημοσίας ἠθικῆς.

— Τὴν ἀγορὰν ἡμῶν ἐκίνησεν εἰς προφανῆ και δεδικοιολογημένην ἀγανάκτησιν, ἡ κατὰ τῆς τιμῆς και τῆς εὐξείας μεγάλου παρ' ἡμῖν βίου μηχανικοῦ καταστήματος ῥιφθεῖσα τεχνιέντως συκοφαντία. Ἐξ ἀγνώστου πηγῆς ἐρρίθη πρὸ τινων ἡμερῶν ἡ εἰδησις, ὅτι μέγα ἐνταῦθα βιομηχανικὸν κατὰστημα, εὐρίσκειται εἰς κρίσιμον αἰκονομικὴν θέσιν και ἐπίκειται ἡ πτώσις του. Μεταίως ἐν τῇ διαδόσει ταύτῃ, οὐδὲ ἔχνος ἀληθείας εὐρίσκειται, τὸ δὲ ἐμπορικὸν κοινὸν ἔχον ἀκράδαντον πίστιν εἰς τὴν ἀκραν τιμότητα τῶν διευθυν-

των του συκοφαντηθέντος καταστήματος, εις την οικονομικήν αυτού ευεξίαν, εις το επικερδές της βιομηχανίας του και εις την βαρύτιμον αυτού ακίνητον κτήσιν, την διάδοσιν έχαρακτήρισεν εθύς εξ αρχής ως μαχητικήν συκοφαντίαν και απέκρουσεν αυτήν μετ' άγανακτίσεως, διά πραγμάτων δέ εξεδήλωσε την προς τους συκοφαντηθέντας πίστιν του. Έντούτοις τοιαύται κακοήθειαι σως χωρίς τιθέμεναι εις ενέργειαι δύνανται σπουδαίως να παραβλάψωσι την πίστιν και τα συμφέροντα της αγοράς ημών και δέον να κωπηλασθώσιν εις συμφοράς υπό της κοινής γνώμης, εάν δέ ποτε απεκαλύπτωτο οι έργαται αυτών να επισύρωσι καθ' εαυτών όλην την αυστηρότητα των Νόμων, δεν είναι ανάγκη να δείξωμεν ημεις τα δλεθρα άποτελέσματα παρομοίων συκοφαντικων, η κοινή συνείδησις του τόπου γνωρίζει αυτά και δια τουτο μιá φωνή έστιγμάτισε τους εργάτας της περιής προκειται συκοφαντίας.

— Έν τούτω γενόμενοι οφείλομεν να υπομνήσωμεν διε συνεχώς άπειροι και άκριτοι δημοσιογράφοι, η επιστέλλοντες εις Αθηναϊκάς εφημερίδας, μετ' άπερισκεψίας άξιας οίκτου, άποφαινονται περί της οικονομικής θέσεως της ημετέρας αγοράς, ότε μόν περιστώμεντες αυτήν εις κρίσιμότητα περιστάσεων, ότε δέ ότι εν αυτή επικεινται πτωχεύσεις και καταστροφαι, ότε δέ ότι μαστιζεται υπό εσχάτης και άδιεξόδου άχρηματίας. Την άκρισίαν των ώουθαι και μέχρι ν' αναγραφώσιν, άκριβώς η άνακριβώς, τά ποσά δι' ά ενδιαφέρειται έκαστον παρ' ημιν κατάσταση εις πάσαν πτώχευσιν και να προλέγωσι τά χειρίστα δι' αυτά. Το σύστημα τουτο όπερ ένεχει τά σπέρματα τώσων κινδύνων, μόνον παρ' ημιν δύναται να ένασκειται άκωλύτως και να υπομνηται άγογγίστως, διότι παρ' ημιν μόνος άγνούονται οι όροι της κινήσεως του έμπορίου παρ' αυτών έκείνων είντινες αναλαμβάνουσι να διδάξωσι τους όρους του όρθως δρᾶν εν τη κοινωνία και τη πολιτείᾳ. Δεν είναι το πρώτον τουτο κακόν οφειλομεν εις τον Δημόσιον τύπον, άφ' ης ούτος περιήλθεν κατά το πλείστον εις ανθρώπους ών πρώτιστον και άναμφισβήτητον προσόν δημοσιογραφικόν έστιν η άμάθεια υπό την γενικωτάτην της λέξεως σημασίαν και άφ' ης το κοινόν, και εν τη υποστηρίζει και τη έκτιμήσει του, ουδέμιαν ποιείται διάκρισιν μεταξύ εφημερίδων ύπηρετουσών μετ' επιγνώσεως το κοινόν συμφέρον και των δουχείων έκείνων άτινα δέχοντα άσυνειδήτως πάσαν ακαθαρσίαν και καταρροπαίνουσι το κοινόν φρόνημα.

— Η είδησις της ύποβολης νόμου εις την Γαλλικήν Βουλήν περί έπιπροσθέτου φορολογίας έννεα φρ. το έκατόλιτρον επί της εις υίνοποίησησιν προωρισμένης σταφίδος άνησύχισε το κοινόν της ημετέρας πόλεως και την αγοράν αυτής. Το Προεδρείον του Έμπορ. Συλλόγου Πατρών «Έρμη» διεβίβασε διά τηλεγραφήματός του προς τον κ. Πρόεδρον της Κυβερνήσεως την άνησυχίαν έκείνην και την παράκλησιν, όπως η Κυβέρνησις ένεργήσῃ ό,τι εξ αυτής ήρτηται προς άποτροπήν η μετρισμόν των άποτελεσμάτων της νέας ταύτης φορολογίας, έστω και μέχρι του έτους 1892' το τελευταίον δέ τουτο, διότι διεδίδετο και έπιστεύετο ότι η ημετέρα Κυβέρνησις εν ταίς προς την Γαλλικήν διαπραγματεύσεσι, περί συνολογήσεως έμπορικῆς συμβάσεως, θέλουσα να εξασφαλίσῃ την σταφίδα επί μακρόν, ηζήλου να κανονίσῃ την προς το Γαλλικόν δασμολόγιον σχέσιν της και πέραν του ως άνω χρονικού διαστήματος και ότι εν τούτω έγκειτο η διαφωρία και συνεπώς η αίτία της ύπόβολῆς του περί προσθέτου φορολογίας νόμου.

— Τα ημετέρα δημοτικά και άστυνομικά έκει όπου περιήλθον πλέον, διαφεύγουσι τον έλεγχον και την κατακρίσιν, διότι είντιν όρια τινά άθλιότητος, άτινα δεν δύναται να φθάσῃ ο έλεγχος. Διά τουτο και ημεις μιμούμενοι τους ημετέρους συμπολίτας επαύσαμεν πρό καιρού να παρακολουθώμεν και έλέγχομεν τά δημοτικά και ά-

στυνομικά ημών πράγματα. Δεν δυνάμεθα όμως ποδέως άντικειμένου της σφαιρας της τοπικής διοικήσεως να παρέλθωμεν εν σιγή, διότι εξ αυτής ήρτηται η ύπαρξις ημών, τουτο δ' έστιν, η καθαριότης της πόλεως. Με μίαν λέξιν, δεν ύπάρχει θρωμερωτέρα πόλις της ημετέρας, άπόδειξις δέ τουτου είναι, ότι όλόκληρα κοπάδια χοίρων εύρίσκουσι προχειρώς άρθρον τροφήν εις τας άντ' τας έδους και τας πλατείαις συσσωρευμένας άκαθαρσίας. Η κατάσταση αυτή έγκλείει δεινούς κινδύνους διά την υγείαν ημών, ηδη μάλιστα ότε το θέρος μας προεγγίζει' ο ύπέρτατος όθεν νόμος της αυτοσυντηρήσεως έπιβάλλει ημιν να φωνάζωμεν κατά της καταστάσεως ταύτης, διότι εάν αυτή εξακολουθήσῃ όλιγον έτι χρόνον, άφύκτως θα έχωμεν ένταύθα έπίδυμιαν τινά, ήτις πολλούς θα θείρσῃ. Πρώτην παράκλησιν άπευθύνομεν τῷ νέω κ. Νομάρχη ταύτην, να ρίψῃ εν βλέμμα επί της καθαριότητος της πόλεως καθ' όλα αυτης τά μέρη και μετά τουτο, να διατάξῃ ό,τι η κοινοτέρα πρόνοια έπιβάλλει διά την ύπαρξιν αυτών των ζώων. Ο νέος κ. Νομάρχης παρατηρεί ότι δεν είμεθα ένταύθα πολύ άπαιτητικοί ζητούμεν ότι γίνεται άλλαγού διά τά ζωα!

— Η άξιότιμος ημών συμπολίτις κυρία Ευφροσύνη Κ. Νικολαίδου, άφιέρωσεν εις τον ένταύθα ναόν του ε' Αποστόλου Άνδρέου, τρία χρυσοκέντητα έπικαλύμματα των Άχράντων Μυστηρίων, λεπτότητα και πολυτελώς έπεξεργασμένα, το δ' έκκλησιαστικόν συμβούλιον τη άπηύθυνε θερμόν εύχαριστήριον έγγραφον επί τη δωρεά της ταύτη. — Φοβηρόν έγκλημα έτελέσθη χθές ένταύθα και εν τινι οικίᾳ κατά την συνοικίαν Βλατερού, ένφ' κατώκει η άνειμένων ήθών Άννα μετά του έραστού της νεαρού τέκτονος και της δεκαετούς θυγατρῆς της. Χθές έπιστρίψασα έκ του έργοστασίου εν φ' ήργάζετο η μικρά αυτή κίρη, εύρε την θύραν της οικίας της κλειστήν και την μητέρα της άπουσαν, άνέμενε δέ την έπιστροφήν της επί μακρόν εις μάτην. Τέλος προσελθόντες οι γείτονες έξεβίασαν την θύραν και είσελθόντες εύρέθησαν πρό φοβερού θάματος, Η δυστυχῆς Άννα έκειτο νεκρά, πλέουσα εις το αίμα της, με άποκεκομένον τον λαιμόν και με πολλά δεινά τραύματα εις το πρόσωπον, κατηνεγμένα διά κοπτερού όργάνου. Οι γείτονες έλεγον ότι περί την μεσημβρίαν ήκουσαν εν τῷ οίκῳ της Άννης ήριδας μεταξύ αυτής και του έραστού της, άλλ' έπειδή αί σκηναι αυται ήσαν συχλαι, δεν άπέδωκαν έκτακον σημασίαν εις το άκουσμα. Τον φόνον έξετέλεσε θεθαίως ο έραστής, όστις και έγένετο άφαντος.

— Άφίχθη προχθές εξ Αθηνών ο όφθαλματρός κ. Θεμιστοκλής Μεταξάς και κατοικεί εις το ξενοδοχείον της Μεγάλης Βρετανίας.

Άξιότιμε κ. Συντάκτα του «Φορολογουμένου». Καταχωρίσατε εν τη άξιότημῳ εφημερίδι σας τά εξής:

Κύριε Βασίλειε Καραθανασόπουλε. Μετ' έκπληξεως είδον εν ταίς εφημερίσι τά κατ'ά του κ. Ίωσήφ Ρουμπίνη γραφομένα σας. Έάν έχητε πτυχίον όδοντοίατρού έκ του Πατροσυνεδρίου η εάν έσπούδασε πλησίον διακεκριμένου όδοντοίατρού την έπιστήμην, προθύμως άποδέχομαι έγώ ο μαθητής του κ. Ρουμπίνη (άφου ούτος άπαξισι να συναγωνισθῃ μετά σου, η καν να σου άπαντήσῃ) τον παρά σου προτεινόμενον συναγωνισμόν. Είμαι πρόθυμος να συναγωνισθῶ μετά σου όχι εις το άπλούστατον Καουτσούκ, αλλά εις όλα εν γένει τά συστήματα της κατασκευῆς των «όδόντων» ήτοι όδόντας έκ χρυσοῦ, διά Σελελουίτ, δι' όδόντας ήπποποτάμω, δι' Άλεμίνουμ και όδόντας Άπιδῶ. Και ακόμη εις το πρακτικόν και θεωρητικόν μέρος της παθολογίας και ανατομίας των όδόντων.

Ο πτυχιούχος όδοντοίατρός Πάρος Διδάτοργουλος.

ΕΤΑΙΡΙΑ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ

Πειραιώς—Αθηνών—Πελοποννήσου.

Προκηρύσσεται Δημοπρασία κατά την ένεστώσαν θερινήν περίοδον διά την ένοικίασιν των λουτρών και ίπποσιδηροδρόμου Ρίου υπό τους άκολουθους όρους.

1) Ο ένοικιαστής θέλει παραλάβει τους λουτήρας, την ίπποσιδηροδρομικήν άμαξαν άνευ ίππων, ως και την σιδηροδρομικήν γραμμήν από της στάσεως Ρίου προς τά λουτρά εν η καταστάσει εύρίσκονται ηδη.

2) Η ένοικίασις άρχεται από της ημερας της εις τον τελευταίον πλειοδότην κατακυρώσεως και λήγει την 10 Σεπτεμβρίου τρέχ. έτους.

Ο ένοικιαστής οφείλει να καταβάλῃ, άμα τη άναγγελία της εις αυτόν παραχωρήσεως των λουτρών και του ίπποσιδηροδρόμου Ρίου, όλόκληρον το συμφωνηθησόμενον ένοίκιον.

Αί προσφοραι δέον ν' άπευθύνονται έγγραφως εις τον εν Πάτραις Σιδηροδρομικόν Σταθμόν, ή εις την εν Αθήναις Διευθύνσιν της Έταιρίας.

Είσι δέ δεκται μέχρι της 10ης τρέχοντος Μαΐου.

Έν Αθήναις τη 1 Μαΐου 1890.

(Έκ του γραφείου της Διευθύνσεως)

Έν τῷ εν Κερύρα καταστήματι του αερίφωτος κατακευάζεται ΠΙΣΣΑ άρίστης ποιότητος πωλείται δέ αυτή εις τιμὰς συγκαταβατικὰς. Οι έπιθυμούντες να λάβωσι πλειοτέρας πληροφορίας δύνανται ν' άπευθυνθώσι προς τον διευθυντήν του βηθέντος καταστήματος Κύρ. Γεώργιον Τερζήνην.

ΚΟΥΡΕΙΟΝ

«Γιαρρίκου και Κυπραίου»

—X—

ΛΟΥΤΡΑ

Θερμά και ψυχρά.

Εις ιδιαιτέρους θαλάμους διασκευασμένους μεθ' όλων των χρειωδών, άπομάκτρων σάπυκος κλπ. από της 7 π. μ. ώρας μέχρι της 9 μ. μ. μετά περιποιήσεως και καθαριότητος.

Τιμή έκάστου θερμού λουτροῦ δρ. 2
» » ψυχροῦ » » 150

Γίνεται έκπτωσις σημαντική εις τους θέλοντας να συμφωνήσωσι τακτικήν επί χρόνον χρήσιν των λουτρών.

Ένοικιάζεται έκτεταμένη εύαερος έξοχική οικία μετά μεγάλου έξώστου και φρεάτος, κειμένη εν τη θέσει «Μονοδένδρι» και άπέχουσα όλίγα βήματα της στάσεως Ρώτικα. Πληροφορία παρά τῷ ιδιοκτήτῃ Ηλία Ηλιοπούλῳ διαμένοντι εν τη άνωτέρω οικία.

Άποσυρθείσης της κ. Όλυμπίου έκ του έργοστασίου των Γυναικείων πύλων υπό την έπωνυμίαν «Όλυμπίου και Δ. Φραντζῆ» αναλαμβάνω μόνος μου την κατασκευήν Γυναικείων Πύλων διά των άρτι εξ Αθηνών άφίχθεισών τεχνητριών μου και εις πολύ συγκαταβατικὰς τιμάς' δηλώ δέ ότι πελάτιδες της κ. Όλυμπίου δεν γίνονται δεκται εν τῷ ειρημένῳ καταστήματι μου.

Έν Πάτραις τη 15 Απριλίου 1890,

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΦΡΑΝΤΖΗΣ